

مناظره نامزدهای ریاست جمهوری آمریکا فقط برای فریب افکار عمومی است

بر اساس مقاله منتشره موسسه اکتون، مناظره‌های تلویزیونی نامزدهای ریاست جمهوری آمریکا تنها وسیله‌ای است برای فریب افکار عمومی هستند و اطلاعات غیرواقعی بین آنان رد و بدل می‌شود.

بر اساس مقاله منتشره موسسه اکتون، مناظره‌های تلویزیونی نامزدهای ریاست جمهوری آمریکا تنها وسیله‌ای است برای فریب افکار عمومی هستند و اطلاعات غیرواقعی بین آنان رد و بدل می‌شود.

به گزارش فارس اندیشکده «؛ اکتون» در مقاله‌ای به قلم «؛ جو کارتر» به تحلیل شرایط حاکم بر مناظرات نامزدهای ریاست جمهوری آمریکا می‌پردازد و می‌نویسد: «؛ دایلین پامان» می‌نویسد که سیاستمدارانی که برای بالاترین مقام در این کشور در حال رقابت هستند زیاد «؛ اشتباه» می‌کنند اما وقتی که مطالب هر دو نامزد را بررسی می‌کنید می‌بینید که هر دو نامزد مطالبی را عنوان کرده‌اند که بر خلاف واقعیت است. حال برای آن که اعتماد و اعتقاد خود به این دو نامزد را از دست ندهیم باید پیش خود نتیجه‌گیری کنیم که حتماً مشاورانی که به رییس جمهور و رقیبش مشاوره می‌دهند افراد ناصالحی بوده‌اند.

البته دایلین در نوشته خود این مطلب را نمی‌گوید ولی من باید در همین جا اعلام کنم که با تمام وجودم درک می‌کنم او می‌خواهد بگوید: هیچ یک از دو کاندیدا انسان‌های صادقی نیستند. اما همین نوشته او نیز سبب شد تا گذشته خود را ورق بزنم؛ چرا که من مشاور دو کاندیدای ریاست جمهوری در دو دوره مختلف بوده‌ام.

شاید با خود بگوییم که من نیز حتماً همانند دیگر مشاوران نالایق کاندیداها بوده‌ام اما باید صادقانه بگویم که همواره به نامزدهایی که برایشان کار می‌کرده‌ام اطلاعات درست و قابل اطمینان داده‌ام. مشکل اینجا است که «؛ اطلاعات درست و قابل اطمینان» اصلاً چیز آشکار و سهل‌الوصولی نیست. البته برخی حقایق نیز وجود دارد که کاملاً بارز و آشکار هستند. مثلاً هنگامی که اطلاعات مربوط به «؛ میزان رشد اقتصادی X درصد برای فصل Y» را جمع می‌کردم داده‌های کافی برای اثبات آن وجود داشت. اما در دیگر موارد مثلاً در مورد نظرات پیشین یا سابقه سیاسی یک نامزد باید برای آنکه به اطلاعات "درست" دست پیدا کنیم آن‌ها را در شرایط و محیط خاص خود مد نظر قرار دهیم.

مثلاً ممکن است از من خواسته شود تا در مورد عملکرد فرماندار Z و افزایش مالیات V در آن دوره تحقیق کنم. پس از تحقیق معلوم می‌شود که مجلس ایالتی (که زیر کنترل حزب رقیب فرماندار بوده است) مالیات V را n برابر کرده است اما فرماندار آن‌را وتو نکرده است. پس اگر از افزایش مالیات V سخن بگوییم از نظر فنی حقیقت را گفته‌ایم. اما هم چنان واقعیت چیز دیگری است. من میدانم که آنچه که می‌گویم می‌تواند به صورت دیگری تفسیر شود. نامزدی که برای او کار می‌کنم نیز این را می‌داند. و فرماندار Z نیز کاملاً آگاه است که ما با مطرح کردن یک "واقعیت" غیر قابل انکار در واقع داریم سابقه او را به شکل دیگری جلوه می‌دهیم.

علت این مشکل آن است که حقایق در زمینه و محیط و شرایطی که رخ داده‌اند مورد بررسی قرار نمی‌گیرند. همین مطلب در مورد اخبار هر روز نیز صادق است. در نسخه ماه اکتبر 1991 مجله First Things جان سامرویل طی مقاله‌ای به نام «؛ چرا اخبار فریبنده است؟» می‌گوید:

«؛ وقتی که اطلاعات به صورت روزانه فروخته شود چه اتفاقی می‌افتد؟ آن موقع باید کاری کنید که هر روز گزارشتان مهم به نظر برسد و برای این کار نیز باید از اهمیت پس‌زمینه‌ای که خبر در آن رخ داده است بکاهید. شما در واقع دارید خبر دیگری را می‌فروشید و اگر خوانندگان از محیطی که خبر در آن رخ داده مطلع شوند دیگر گزارش شما هیچ ارزشی نخواهد داشت. این صنعت نیز مجبور است مشتریان خود را متقاعد کند که اخبار امروز خیلی مهم است و فردا نیز دوباره برای ادامه خبر بازگردند. نکته در اینجا است که گزارش امروز فراموش خواهد شد. پس اخبار یعنی بی‌ارزش جلوه دادن گذشته و به هم مرتبط کردن تمام مباحث.

سامرویل در کتاب خود می‌گوید: "فرآورده و نتیجه اخبار دگرگونی خبر است و نه آگاهی. آگاهی یعنی دیدن چیزها در محیطی که رخ داده‌اند اما خبر به گونه‌ای تهیه می‌شود که محیط را نادیده می‌گیرد. اگر می‌خواهید هر روز اطلاعات بفروشید با قدری آن‌را دست‌کاری

کنید. باید کاری کنید که هر روز گزارشتان مهم به نظر برسد. و برای این کار نیز باید از اهمیت زمینه بکاهید."

حال اگر به جای اصطلاح "تجارت اخبار" از اصطلاح "مناظره سیاسی" استفاده کنیم باز هم گفته‌های سامرویل درست و قابل استفاده خواهد بود. مناظره سیاسی نیز در پی آن نیست تا اطلاعات را در زمینه اصلی خود و به گونه‌ای ارائه کند که ما بتوانیم تصمیمی درست اتخاذ کنیم بلکه می‌خواهد کاری کند که ما نظر خود را درباره یک نامزد بخصوص یا سیاست‌های او نظیرمان را تغییر دهیم.

به همین خاطر مناظرات انتخابات ریاست جمهوری درست شده‌اند (البته کاملاً ندانسته) تا ما را گنگ و گیج کند. نامزدها به شکلی دیوانه‌وار موضوعاتی بسیار پیچیده را انتخاب می‌کنند، سپس درباره دیدگاه رقیب خود سخن می‌گویند و ظرف دو دقیقه یا کمتر توضیح می‌دهند که چرا دیدگاه آن‌ها متفاوت از دیدگاه رقیب است. اما در عمل این کار غیر ممکن است چرا که حتی برای آن که به صورت اجمالی به چنین مسائلی پرداخت باید تمام موضوعات مرتبط را نیز مد نظر قرار داد. یک "رای دهنده کم اطلاع" که طبق تعریف کسی است که با مفاهیم سیاسی مرتبط آشنایی ندارد، مناظره کاندیداها را آن گونه که دایلن گفته است نگاه می‌کند یعنی با اطلاع واقعی ناکافی. یعنی می‌توان گفت یک رای دهنده کم اطلاع با تماشای مناظره تنها گیج و گنگ می‌شود.

به همین خاطر است که پیشنهاد دایلن مبنی بر اینکه نامزدها می‌بایست انسان‌هایی درستکار و امانت‌دار باشند امری لازم اما ناکافی برای از میان بردن "آمارهای نادرست و ادعاهای گمراه کننده" است. اگر نامزدها در مناظراتی شرکت جویند که حتی امکان ارائه آمار و ادعاها در زمینه درست خود فراهم نباشد آنگاه حتی یک فرد درستکار و امانت‌دار نیز سبب گمراهی رأی‌دهندگان را فراهم می‌کند.

من چندان امیدوار نیستم که در مناظرات سیاسی تغییر چشمگیری رخ دهد و با دایلن نیز هم نظرم که می‌گوید: "در حال حاضر بازار "حقایق" درهم و کمارزش حسابی داغ است." و بازار اطلاعات سیاسی درست و قابل اعتماد اصلاً وجود ندارد. ما تنها خریدار سرگرمی‌ای هستیم که آن‌ها به ما اجازه‌اش را داده‌اند و ما تنها حق داریم با هم بحث کنیم که کدام نامزد برنده می‌شود.

تا هنگامی که توده مردم آماده بحث سیاسی واقعی نباشند (که هیچ‌وقت چنین اتفاقی رخ نخواهد داد) همچنان مناظرات ریاست جمهوری تنها ما را گیج و گنگ خواهد کرد.